

tinget, men har paa den anden Side heller ikke haft nogen stor Betænkelse ved at gaa med de øvrige Medlemmer af Udvalget i de af os tiltraadte Ændringer.

Derimod har Mindretallet ikke kunnet slutte sig til Udvalgets Flertal i at foreslaa, at Slutningen af andet Stykke i § 5 skal udgaa. Vi have saa meget mindre kunnet tiltræde dette Forslag, som de nugældende Regulativer, vi have haft Lejlighed til at gøre os bekendte med, indeholde meget forskellige Regler, hvilket efter Mindretallets Mening allerede nu flere Steder forarsager megen Ubillighed og vilde, saa snart Lovforslaget ophøjes til Lov, være aldeles utilstedelig. Da Forholdet mellem det smaa og det store Hartkorn jo desuden er ganske det samme i hele Landet, kan der aldrig være nogen Fare for, at nogen Amtsraads-kreds skulde lide nogen Uret ved, at det bestemmes ved Lov, hvad der er vedtaget af Folketinget.

Heller ikke have vi kunnet tiltræde Flertallets Ændringsforslag til § 7. Skønt vi maa indrømme, at selv om Skovstylden kun bliver regnet halvt mod Ager- og Engs-Hartkorn, vil det være et Fremskridt fra det nu bestaaende, hvor Skovstylden for en Del er helt fri for Snekastning, saa maa vi dog holde for, at Skovstylden i det hele og store ikke vil blive forurettet, fordi det kommer til i dette Forhold at dele lige Byrde med Ager- og Engs-Hartkorn.

Mindretallet maa derfor anbefale, at Landstinget, hvad Skovstylden angaar, slutter sig til, hvad Folketinget har vedtaget efter enstemmig Anbefaling af det over Sagen nedsatte Udvalg.

Et andet Mindretal (Griffen) kan ikke slutte sig til alt, hvad der ovenfor er udtalt i Betænkningen angaaende Slutningen af Ændringsforslag Nr. 2 til § 5. Naar jeg ser hen til, at Haandværksvende og Lærlinge, i Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse af 31te Januar 1872, for Tiden ikke regnes med til Folkehold, saa har jeg haft nogen

Betænkelse ved at være med til at foreslaa, at de herefter skulle, lig den, der gør Karls Arbejde, henregnes til Folkehold. Jeg har derfor i Udvalget, støttet af et andet Medlem (Sensen), paa forskellig Maade bestræbt mig for at faa Haandværksmestrenes Snekastningsforpligtelse særlig begrænset, og ved fortsatte Forhandlinger om dette Spørgsmaal enedes Udvalget da om, som den ene Enhed for Fordelingen af Snekastningsarbejdet at sætte „2 Mand's Folkehold“ i Stedet for som af Folketinget vedtaget „1 à 2 Mand's Folkehold“. Herved vil Byrden blive mindre for Haandværkerne, og med denne Forandring har jeg troet at burde slutte mig til Ændringsforslaget Nr. 2 til § 5.

Ændringsforslaget til § 7 kan jeg ikke tiltræde, og jeg kan derfor henholde mig til, hvad Mindretallet (N. Hansen og Dvesen) har udtalt i Betænkningen derom; men jeg skal dog tilføje, at jeg for mit Vedkommende vil være villig til at gaa med til at indsætte en Bestemmelse i Lovforslaget omtrent saalydende: „Er der i en Kommune Skove i privat Eje, hvorpaa der hviler mere end 1 Td. Skovstyld paa hver 10—12 Tdr. Land, da skal der af Skovstylden paa disse Skove kun svares halvt imod Ager og Engs Hartkorn“. Vedtoges en saadan Bestemmelse, da vilde der efter min Formening ikke begaas nogen Uret imod Skovejere ved for øvrigt at fastholde § 7, som den er vedtaget af Folketinget.

Et tredje Mindretal (Breinholt), der haade af principielle og reale Grunde ikke kan ønske Lovforslaget ophøjet til Lov, har ikke desto mindre troet at burde medvirke til at gøre Bestemmelserne saa gode, som de foreliggende Forhold overhovedet tillade, og har derfor sluttet sig til de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Af samme Grund har det ogsaa i Forening med et andet Mindretal (Griffen) stillet Ændringsforslaget Nr. 4, der i Analogi med Slutningsbestemmelsen i § 1 tilsigter at give eventuelle Alagere en yderligere Betryggelse for en